

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากการศึกษาครั้งนี้สรุปได้ว่าการตอบสนองต่อระดับโบรอนของถั่วแต่ละพันธุ์ในการเจริญเติบโตและสร้างผลผลิตต่างกัน โดยถั่วฝักยาวทั้งสองพันธุ์อ่อนแอต่อการขาดโบรอนมากกว่าถั่วพุ่ม และหากไม่มีข้อจำกัดในการสร้างดอกของถั่วพุ่ม พบว่าถั่วพุ่ม 1 อ่อนแอต่อการขาดโบรอนในการสร้างผลผลิตมากกว่าถั่วพุ่ม 2 ในด้านคุณภาพเมล็ดพบว่าเมล็ดถั่วทั้งสองชนิด ที่มีโบรอนต่ำ (2.6-4.4 มก. โบรอน/กก.) มีความงอกและความแข็งแรงต่ำกว่าเมล็ดที่มีโบรอนสูง โดยถั่วฝักยาวพันธุ์ขึ้นค้างมีความเข้มข้นโบรอนในเมล็ดต่ำที่สุด (2.6 มก. โบรอน/กก.) และมีความอ่อนแอในการงอกและการสร้างต้นอ่อนปกติที่สุด (93.8% และ 63.7% ตามลำดับ) การให้โบรอนจากภายนอกเพื่อชดเชยการขาดโบรอนภายในเมล็ดสามารถช่วยได้บ้างเพียงบางส่วนเท่านั้น หากต้องการให้ได้ต้นอ่อนปกติมากที่สุดต้องใช้เมล็ดที่มีโบรอนในเมล็ดสูงร่วมกับการให้โบรอนจากภายนอกด้วย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved